

Ismertető a kutyák tartós láncon tartásának tilalmáról

A kedvtelésből tartott állatok tartásáról és forgalmazásáról szóló 41/2010. (II. 26.) Korm. rendelet módosítása értelmében 2016. január 1-jétől tilos ebet tartósan kikötve tartani. A rendeletmódosítás hatására az írott és elektronikus média széles körben, riportokban, hírportálokon és közösségi felületeken foglalkozik a témával, sokszor minden valós alapot nélkülöző formában.

Mit is jelent ez a változtatás és miért volt szükség rá? – Sajnos még ma is vannak olyanok, akik a kutyát egyszerű „jelzőrendszerként” kikötve, kennelbe zárva, vagy egy hátsó kertbe „száműzve” tartják, egyetlen elvárásuk az állattal szemben, hogy riassza el a betörőt vagy a rókát. Miközben tudjuk, hogy a kutya az egyetlen olyan állatfaj, mely fajtársaival szemben inkább az ember társaságát választja, és szüksége is van rá, hiszen „társadalmi lényvé” vált az emberrel való évezredes együttélésben. Az emberrel szembeni kutyatámadások vizsgálatakor azt láthatjuk, hogy a komoly sérüléssel vagy akár halállal végződő esetek nagy részét rosszul szocializált, tehát olyan kutyák okozzák, akiket megfosztottak attól a lehetőségtől, hogy megfelelő kapcsolatot alakítsanak ki az emberekkel. Természetesen nagyon nehéz lenne jogszabályi keretek között minden egyedre, fajtára, tartási módra pontosan meghatározni, hogy hány perc séta, közös játék, irányított tevékenység szükséges ahhoz, hogy leghűségesebb társunk jól szocializált, boldog, kiegyensúlyozott lényként élhessen.

Több száz, nagyon is eltérő igényű kutyafajtát ismerünk, így rendkívül nehéz lenne általános előírásokat alkalmazni, hiszen egészen más a mozgásigénye például egy mopsznak és más egy szetternek, más hőmérsékleten érzi jól magát egy bernáthegyi és máson egy szőrtelen fajta –a rendkívül változatos keverékekről nem is beszélve. Tehát szinte minden eset –az alapvető, jogszabályokban rögzített kötelezettségeken felül- egyedi elbírálást igényelne. Például nem lehet kimondani, hogy az időszakosan használt lánc rosszabb, mint a kenneles tartás. Egy jól megválasztott futólánc, melyet a “történések” közelében, inger gazdag környezetben helyeznek el, egyrészt nagy mozgásteret biztosíthat a kutyának, másrészt kevésbé zárja őt ki az emberekkel való kapcsolat lehetőségéből, mint egy, az udvar végében elhelyezett kennel. Ugyanakkor, ha ez a kennel csak a kutya pihenését szolgálja, de a nap nagy részét szabadon töltheti a kertben és rendszeresen sétálni is viszik, foglalkoznak vele, akkor természetesen megfelelő.

Bármely tartási módban lényeges, hogy a kutyának biztosítani kell a gazdával együtt töltött idő, a közös séták (a kertben tartottaknak is!) és a szabad mozgás lehetőségét! Törekedni kell arra, hogy minden kutya –még a nehezen kezelhető, harapós állat is- legalább időnként szabadon mozoghasson egy biztonságosan bekerített, zárt területen, vagy ha ez az állat viselkedése miatt nem lehetséges, akkor egyéb, irányított tevékenységgel kell kielégíteni a mozgásigényét. Vonatkozik ez természetesen a kis lakásban egész nap bezárva hagyott, sétálni csak pár percre, pórázon levitt, nagy mozgásigényű fajtákra is!

A rendelet előírásai tehát egyfajta követendő irányt határoznak meg, segítve a felelős állattartási szokások kialakulását. Másfelől alapvető, általános előírás, hogy a kedvtelésből tartott állatot úgy kell tartani, hogy az állat tartása lehetővé tegye annak természetes viselkedését, ugyanakkor szükségtelenül ne zavarja a lakóközösség életét, szokásrendjét. Természetesen még ennél is fontosabb az ember egészségének és testi épségének védelme! A két dolgot – a felelős állattartást és az ember testi épségének védelmét – kell szinkronba hoznunk, törekedni kell arra, hogy csak az tartson állatot, aki e két igénynek meg tud felelni. Tehát nem az a közvetlen, azonnali cél, hogy minden kutya végleg lekerüljön a láncról, akkor

is, ha az adott állat szocializáltsága és a környezete nem biztosítja a biztonságos tartás feltételeit, de az igen, hogy ezután egy kutya se kerüljön tartósan láncra!

A jogalkotó célja, hogy senki ne kezdjen kutya tartásába, ha nincsenek meg a megfelelő, az állat és a lakókörnyezet jogos igényeit is kielégítő feltételek. Nagyon fontos tudni, hogy – ellentétben egyes hírportálokon megjelentekkel – nem követ el bűncselekményt az, aki vét a vonatkozó rendelet előírásai ellen, hiszen ezek alapvetően nem a Btk.-ba ütköző cselekedetek. Ha valóban az állat kíméletét nem biztosító módon, tartósan láncon tartott kutyán szeretne valaki segíteni, akkor nem a rendőrséget, hanem a jegyzőt illetve a hatósági állategészségügyi szolgálatot kell értesítenie. A kivizsgálást követően elsősorban a hibák, hiányosságok javítására kötelezhető az állat gazdája, ennek meg nem történte esetén kiszabható állatvédelmi bírság, melynek alapösszege 15.000 Ft. Ez az összeg minősített esetekben – jogszabályban meghatározott mértékben – szorzókkal növelhető.

Forrás: MTI, <http://portal.nebih.gov.hu/nyitoldal>